

نقش عملیات بهینه برداشت بر کنترل عارضه سقرمزی در میگوی سفید غربی پرورشی

سمیرا مبارکی^{۱*}، وحید یگانه^۱، علی قوام پور^۱، طیبه باشتی^۲

Samira.mobaraki@gmail.com

۱- پژوهشکده میگوی کشور، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بوشهر، ایران

۲- موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

چکیده:

پرورش میگو به عنوان یکی از فعالیت‌های مهم آبی‌پروری در جهان و ایران در حال توسعه و گسترش است. استفاده از گونه‌های غیربومی به منظور افزایش تولیدات غذایی در سطح جهان، رو به افزایش است که از جمله می‌توان به پرورش لیتوپنئوس وانامی اشاره نمود. بروز عارضه سقرمزی در میگوهای پرورشی از مشکلات کیفی است که در میگوهای صید شده پرورشی به ویژه در سال‌های اخیر و پس از معرفی گونه سفید غربی به صنعت پرورش میگوی کشور مشاهده گردیده است. عارضه سقرمزی که به دلیل به وجود آمدن رنگ نارنجی یا قرمز در بخش سر-سینه یا سفالوتوراکس روی می‌دهد بر سلامت، بو و طعم میگو تأثیر قابل ملاحظه‌ای ندارد. اما موجب کاهش کیفیت ظاهری محصول با سر میگو و کاهش بازارپسندی آن بویژه پس از پخت می‌شود. این امر باعث افت قیمت و زیان اقتصادی تولید کنندگان می‌گردد. در همین راستا استفاده از نهاده‌های باکیفیت در تولید و انجام عملیات صحیح برداشت در مزارع پرورش میگو، بمنظور پیشگیری و کنترل عارضه سقرمزی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و می‌تواند مانع از خسارات وارده به محصول شده و در نتیجه از ضرر و زیان اقتصادی به پرورش دهندگان جلوگیری کند. عملیات برداشت دارای ضوابط و شرایط خاصی است که در صورت عدم رعایت برخی از این شرایط از جمله میزان یخ استفاده و کنترل دمایی می‌تواند ایجاد عارضه سقرمزی نماید. در این مقاله به بررسی تأثیر مدیریت بهینه برداشت و جابجایی محصول بر میزان بروز عارضه سقرمزی و نیز زیان اقتصادی ناشی از بروز عارضه پرداخته شده است.

کلمات کلیدی: سقرمزی، برداشت، زیان اقتصادی